



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17082/2023
21.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Стефановић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање Београд, Филијала у Краљеву, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3393/22 од 01.02.2023. године, у седници одржаној 21.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3393/22 од 01.02.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3393/22 од 01.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву – Судска јединица у Врњачкој Бањи П 1224/22 од 30.08.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор туженог о апсолутној ненадлежности тог суда. Ставом другим изреке је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се обавезе тужена да му исплати неосновано обустављену 1/3 износа месечних пензија, у периоду од 02.04.2011. године до 22.06.2018. године, са припадајућом законском затезном каматом рачунајући од првог наредног дана од дана умањења сваке месечне пензије до исплате (висина износа и датум доспећа сваког износа одређени у изреци) . Ставом трећим изреке је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж 3393/22 од 01.02.2023. године одбио жалбу тужиоца и потврдио првостепену пресуду.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП .

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или

правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из цитиране одредбе закона за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. По оцени ревизијског суда, одлука је у складу са правним схватањем усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 17.02.2021. године, у ситуацији у којој је одлуком Уставног суда РС I ИУ број 279/16 од 21.12.2017. године утврђено да одредба члана 4. Одлуке о утврђивању својства осигураника и обавези плаћања доприноса за ПИО („Службени гласник РС“ број 43/11) није у сагласности са Уставом и законом, а тужилац није покушао да отклони штетне последице неуставности и незаконитости те Одлуке, као касираног акта, захтевом за измену појединачног акта од стране његовог доносиоца, односно подношењем захтева Уставном суду да својом одлуком одреди други начин отклањања штетних последица у смислу члана 61. и 62. Закона о Уставном суду. Пресуда другостепеног суда не одступа од уједначене судске праксе у тумачењу и примени права, тако да не постоји потреба за новим, ни уједначеним тумачењем права. Указивање у ревизији на различиту судску праксу у предметима са истим правним основом не указује нужно на другачији правни став и неједнако поступање судова, пошто правилна примена права у споровима са захтевом као што је у овом случају зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном предмету. Сходно изнетом, одлучено је као у првом ставу изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена. Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Тужба је поднета дана 08.11.2019. године, а вредност предмета спора је 720.396,44 динара, па како она не прелази законом предвиђени новчани лимит који би ревизију чинио дозвољеном, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић